

ບົດບາດຂອງການເງິນຈຸລະພາກຕໍ່ເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນທີ່ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໂຄງການທົດລອງສາມສ້າງ
ຂອງລັດຖະບານຢູ່ເມືອງປາກຊ່ອງ ແຂວງຈໍາປາສັກ
**Role of Microfinance on Households Economic in the Sam Sang Pilot Project
Area of Government at Paksxong district Champasak Province**

ອິນແປງ ສາຍວາຍາ^{1*}, ເຜັດອຸດອນ ວົງລະຄອນ¹, ໂສວັດຄໍາພຸວັນ¹ ແລະແສງສຸລິໄຊ ສີຂານທອງ²
Inpaeng SAYVAYA^{1}, Phetoudone VONGLAKHONE¹, Sovat KHAMPHOUVAN¹ and Sengsulixay
SYKHANTHONG²*

Abstract

The main aim of this research is to examine the impact of the Nayoby bank credit on Households Economic. With cross-sectional data that are collected from 261 households in the Sam Sang Pilot Project Area of Government at Paksxong district, Champasak province in 2016 and the multiple-regression models is applied for analysis. The result shows that the Nayoby bank credit has a positive significant impact on household economic, by increasing household income from agriculture, consumption, and assets. We concluded that microfinance has a play important role on household Economic improvement. This study suggests that policy makers or private agencies to help people in rural areas, especially farmers for accessing to credit from the Nayoby bank and extend credit to those with low incomes or the poor to create jobs, generate income and reduce poverty.

Keywords: Households Economic, Microfinance, the Sam Sang Project.

ບົດຄັດຫຍໍ້

ຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງງານວິໄຈນີ້ ແມ່ນເພື່ອທົດສອບຜົນກະທົບຂອງສິນເຊື້ອທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາ ຈໍາປາສັກ ຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນໂດຍນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນໄຂວ່ ທີ່ເກັບມາຈາກ 261 ຄົວເຮືອນ ທີ່ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໂຄງການທົດລອງສາມສ້າງຂອງລັດຖະບານ ຢູ່ເມືອງປາກຊ່ອງ ແຂວງຈໍາປາສັກ ໃນປີ 2016 ແລະ ໄດ້ນໍາໃຊ້ Multiple-regression Model ເຂົ້າໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ. ຜົນການສຶກສາພົບວ່າສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາຈໍາປາສັກມີຜົນທາງ

¹ ພາກວິຊາເສດຖະສາດ, ຄະນະເສດຖະສາດແລະການຄຸ້ມຄອງ, ມະຫາວິທະຍາໄລຈໍາປາສັກ.

Economics Department, Faculty of Economics and Management, Champasack University.

² ຫ້ອງການວິຊາການຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ ຈໍາປາສັກ.

Accademic Office of Champasack University.

Corresponding author: Tel. (+856-20) 2207 0879, Email Address: inpaengsavvaya@gmail.com

³ ພາກວິຊາເສດຖະສາດ, ຄະນະເສດຖະສາດແລະການຄຸ້ມຄອງ, ມະຫາວິທະຍາໄລຈໍາປາສັກ.

Economics Department, Faculty of Economics and Management, Champasack University

⁴ ພາກວິຊາເສດຖະສາດ, ຄະນະເສດຖະສາດແລະການຄຸ້ມຄອງ, ມະຫາວິທະຍາໄລຈໍາປາສັກ.

Economics Department, Faculty of Economics and Management, Champasack University

ບວກຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນ ໂດຍການເຮັດໃຫ້ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນຈາກການກະສິກໍາ, ການບໍລິໂພກແລະ ຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນເພີ່ມຂຶ້ນ; ສະນັ້ນຈິ່ງສະຫຼຸບໄດ້ວ່າການເງິນຈຸລະພາກແມ່ນມີບົດບາດເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງຄົວ ເຮືອນດີຂຶ້ນ. ຜົນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍຫຼືໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊ່ວຍຊຸກຍູ້ປະຊາຊົນໃນ ເຂດຊົນນະບົດໂດຍສະເພາະແມ່ນຊາວກະສິກອນໄດ້ເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານນະໂຍບາຍແລະຂະຫຍາຍສິນເຊື້ອ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງຜູ້ທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າຫຼືຜູ້ທຸກຍາກເພື່ອສ້າງອາຊີບ, ສ້າງລາຍໄດ້ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ.

ຄໍາສໍາຄັນ:ເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນ, ການເງິນຈຸລະພາກ, ໂຄງການທົດລອງສາມສ້າງ.

ພາກສະເໜີ

ສປປລາວກໍ່ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາປະເທດທີ່ທຸກຍາກໃນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້, ມີ 62.01% ຂອງຜົນລະເມືອງ ລາວທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າກວ່າ 2 \$ຕໍ່ວັນ, 23.2% ຂອງຜົນລະເມືອງລາວ ທີ່ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ຕໍ່າກວ່າເສັ້ນຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງ ຊາດ (World Bank, 2015) ແລະຄົນທຸກຍາກສ່ວນຫຼາຍແມ່ນດໍາລົງຊີວິດຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ.ສາເຫດໜຶ່ງຂອງ ຄວາມທຸກຍາກຢູ່ ສ ປ ປ ລາວ ແມ່ນມາຈາກການຂາດແຄນເງິນທຶນເພື່ອໃຊ້ໃນການຜະລິດ ຫຼື ໃຊ້ໃນກິດຈະກຳສ້າງ ລາຍໄດ້, ຍ້ອນວ່າ ປະຊາຊົນສ່ວນຫຼາຍບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອເນື່ອງຈາກເງື່ອນໄຂໃນການກູ້ຢືມມີຂໍ້ຜູກມັດຫຼາຍຢ່າງ (LCRDPE, 2012). ເຊິ່ງເຫັນໄດ້ຄວາມຈຳເປັນດັ່ງກ່າວ, ສະນັ້ນ ລັດຖະບານລາວ ຈຶ່ງໄດ້ຖືເອົາການເງິນຈຸລະພາກເປັນ ໜຶ່ງໃນເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກແລະ ໄດ້ສ້າງເງື່ອນໄຂໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນໃຫ້ກັບຄົວເຮືອນ ທຸກຍາກ ແລະ ຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າບົນພື້ນຖານຄວາມສາມາດບົ່ມຊ້ອນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຊິ່ງທະນາຄານນະໂຍບາຍກໍ່ ເປັນສະຖາບັນການເງິນໜຶ່ງຂອງລັດຖະບານ ໂດຍເຮັດໜ້າທີ່ໃນການສະໜອງເງິນກູ້ (ສິນເຊື້ອ)ໃຫ້ກັບປະຊາຊົນ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການການຜະລິດຫຼືກິດຈະກຳສ້າງລາຍໄດ້ສໍາລັບຄົວເຮືອນ, ເພື່ອສ້າງອາຊີບ, ສ້າງລາຍຮັບເພີ່ມຈາກ ການປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ, ຫັດຖະກໍາ ແລະ ການຄ້າ-ບໍລິການຕາມທ່າແຮງບົ່ມຊ້ອນ ໂດຍແນໃສ່ເພື່ອຕອບສະໜອງ ນະໂຍບາຍການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ.ຈາກບົດຮຽນຂອງບັນດາປະເທດກໍາລັງພັດທະນາໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ວ່າການເງິນຈຸລະພາກເປັນແຫຼ່ງທຶນທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບຜູ້ທຸກຍາກ ແລະຜູ້ທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ,ເພາະວ່າ ມັນໄດ້ສະໜອງເງິນທຶນ ໃຫ້ກັບຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳການສ້າງລາຍໄດ້ ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບຊີວິດການເປັນຢູ່ໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜົນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ(Mawa, 2008). ເນື່ອງຈາກວ່າ ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການທາງການເງິນແລະການ ຈັດສັນສິນເຊື້ອທີ່ມີປະສິດທິພາບຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດເລີ່ມຕົ້ນກິດຈະກຳການສ້າງລາຍໄດ້, ຄ່ອຍໆສ້າງຊັບສິນ, ສາມາດຂະຫຍາຍແລະສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດຂອງຄອບຄົວ, ສ້າງອາຊີບ, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີການຜະລິດຫຼາຍຂຶ້ນ, ມີລາຍໄດ້ ເພີ່ມຂຶ້ນແລະນໍາໄປສູ່ການເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງເຂົາເຈົ້າດີຂຶ້ນ(Bakhtiari, 2006).ເຊິ່ງມີຫຼາຍໆຜົນການສຶກສາ ກໍ່ໄດ້ຜິສຸດອອກມາວ່າການສະໜອງສິນເຊື້ອໃຫ້ກັບຄົວເຮືອນທຸກຍາກແລະຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າແມ່ນມີຜົນເຮັດໃຫ້ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງເຂົາເຈົ້າດີຂຶ້ນແລະສາມາດຫຼຸດຜົນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ(Saboort et al. 2009).

ນອກຈາກນັ້ນ, ໃນການປະເມີນຜົນກະທົບຂອງການເງິນຈຸລະພາກໂດຍນັກວິໄຈຫຼາຍໆທ່ານທີ່ສຶກສາຢູ່ໃນຫຼາຍ ປະເທດໄດ້ຜິສຸດໃຫ້ເຫັນວ່າການເງິນຈຸລະພາກມີຜົນກະທົບທາງບວກຕໍ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນເຮັດໃຫ້ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງໂຄງການການເງິນຈຸລະພາກເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນໃນຜົນການສຶກ ສາຂອງSilva (2012),Imai and Azam (2012), Swope(2010), Mawa(2008), Morris and Barnes

(2005)ແລະCuong et al., (2007)ເປັນຕົ້ນ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ,ນັກວິໄຈຈຳນວນໜຶ່ງຍັງໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນອີກວ່າການເງິນຈຸລະພາກມີຜົນເຮັດໃຫ້ລະດັບການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄົວເຮືອນເພີ່ມຂຶ້ນເຊິ່ງໄດ້ຢືນຢັນໃນຜົນການສຶກສາຂອງGrush andCornelis (2011), Boonperm et al. (2013),Mahjabeen (2008),Khandker and Pitt(2005), Hossain (2012) ແລະChemin (2008)ເປັນຕົ້ນ.

ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຍັງມີຜົນການສຶກສາຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ໄຕ້ແຍ້ງວ່າການເງິນຈຸລະພາກບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກໄດ້, ເນື່ອງຈາກວ່າການເງິນຈຸລະພາກບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງຜູ້ທຸກຍາກ (Matin&Hulme, 2003; Gehlich-Shillabeer, 2008ແລະ Altay, 2007). ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ມີຜົນການສຶກສາຈຳນວນໜຶ່ງເຊັ່ນວ່າMorduch (1998) ທີ່ໄດ້ດຳເນີນການສຶກສາຢູ່ປະເທດ Bangladesh, ແລະColeman (1999)ທີ່ໄດ້ດຳເນີນການສຶກສາຢູ່ປະເທດໄທ, Kondo et al. (2008)ໄດ້ດຳເນີນການປະເມີນຜົນກະທົບຂອງການເງິນຈຸລະພາກຢູ່ເຂດຊື່ນນະບົດຂອງປະເທດ PhilippinesແລະWaheed (2009) ທີ່ໄດ້ສຶກສາຢູ່ປະເທດ Pakistan ເຊິ່ງພວກເຂົາໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າການເງິນຈຸລະພາກບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບລາຍໄດ້, ລາຍຈ່າຍຂອງຄົວເຮືອນແລະບໍ່ສາມາດໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກໄດ້.

ສຳລັບຢູ ສປປ ລາວການສຶກສາກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງການເງິນຈຸລະພາກແມ່ນຍັງມີຈຳນວນໜ້ອຍເຊັ່ນ Kyophilavong and Chalensinh (2005)ໄດ້ສຶກສາຜົນກະທົບຂອງກຸ່ມທ້ອນເງິນຂອງສະຫາພັນແມ່ຍິງ (LWUSaving Group) ຢູ່ເມືອງໄຊທານີ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຜົນການສຶກສາພົບວ່າໂຄງການດັ່ງກ່າວມີຜົນກະທົບທາງບວກຕໍ່ກັບລາຍໄດ້ແລະການອອມຂອງຄົວເຮືອນທີ່ກູ້ຢືມເງິນຈາກກອງທຶນດັ່ງກ່າວ. ໂດຍນຳໃຊ້ T-test ເຂົ້າໃນການສຶກສາທາງສະເລ່ຍຂອງຫຼາຍໆຕົວຊີ້ວັດສະຫວັດດີການຂອງຄົວເຮືອນທີ່ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກກັບຄົວເຮືອນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກກອງທຶນແມ່ຍິງ, ເຊິ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ການປະເມີນຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວນັ້ນຍັງບໍ່ຊັດເຈນເທື່ອ. Sengsourivong (2006) ໄດ້ປະເມີນຜົນກະທົບຂອງກຸ່ມທ້ອນເງິນຂອງສະຫາພັນແມ່ຍິງຕໍ່ກັບສະຫວັດດີການຂອງຄົວເຮືອນຢູ່ເມືອງນາຊາຍທອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ໄດ້ຢືນຢັນວ່າກຸ່ມທ້ອນເງິນຂອງສະຫາພັນແມ່ຍິງແມ່ນບໍ່ມີຜົນເຮັດໃຫ້ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນຈາກການກະສິກຳເພີ່ມຂຶ້ນເຊິ່ງໃນການສຶກສາດັ່ງກ່າວແມ່ນຍັງຂາດການກວດສອບບັນຫາທາງເສດຖາມິຕິຄື: ບັນຫາພະຫຸສຳພັນ(Multicollin-earity)ຂອງຕົວປ່ຽນທີ່ໃຊ້ໃນແບບຈຳລອງ, ເພາະວ່າ ຖ້າເກີດບັນຫາດັ່ງກ່າວແລ້ວ ມັນຈະສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ຜົນການຄາດປະມານຄ່ານັ້ນມີການບິດເບືອນສູງ(Gujariti, 1995).ນອກນັ້ນSayvaya and Kyophilavong(2015), ໄດ້ທົດສອບຜົນກະທົບຂອງກອງທຶນພັດທະນາຂັ້ນບ້ານຕໍ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຢູ່ເມືອງສຸຂຸມາ ແຂວງຈຳປາສັກ, ໂດຍໃຊ້ວິທີOLSເຂົ້າໃນການພິສູດບັນຫາດັ່ງກ່າວແລະໄດ້ຢືນຢັນວ່າກອງທຶນພັດທະນາຂັ້ນບ້ານມີຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ.

ຕໍ່ກັບບັນຫາທີ່ກ່າວມານັ້ນເຫັນວ່າຜົນກະທົບຂອງການເງິນຈຸລະພາກແມ່ນຍັງບໍ່ທັນມີຂໍ້ສະຫຼຸບທີ່ຊັດເຈນ ແລະຍັງຂາດການສຶກສາກ່ຽວຜົນກະທົບຂອງການເງິນຈຸລະພາກຕໍ່ກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ຫຼື ຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນ ໂດຍໃຊ້ຄົວເຮືອນທີ່ນອນຢູ່ໃນເຂດໂຄງການທົດລອງນະໂຍບາຍສາມສ້າງຂອງລັດຖະບານ ພາຍໃນແຂວງຈຳປາສັກທີ່ໄດ້ຮັບສິນເຊື່ອຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍເປັນກໍລະນີສຶກສາ. ສະນັ້ນ, ຈິ່ງຕ້ອງການໃຫ້ມີການສຶກສາເພີ່ມເຕີມເພື່ອຊອກຫາຂໍ້ສະຫຼຸບ, ໃຊ້ເປັນແນວທາງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ພັດທະນານະໂຍບາຍໃນການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກໃນລະດັບບ້ານ, ເມືອງ, ແຂວງກໍຄື ໃນລະດັບຊາດ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຕາມເປົ້າໝາຍການພັດທະນາ, ການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ ແລະ ກ້າວໄປສູ່ການນຳພາປະເທດຫຼຸດຜົນອອກຈາກບັນຊີລາຍຊື່ປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ໃນປີ 2020.

ໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ຈຶ່ງກຳລັງເປັນທີ່ສົນໃຈ ສຳລັບນັກຄົ້ນຄວ້າ-ວິໄຈ ແລະ ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍ ທີ່ສົນໃຈໃນການທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ.ສະນັ້ນ, ການສຶກສາຄັ້ງນີ້ຈຶ່ງໄດ້ເລັ່ງໃສ່ເພື່ອທົດສອບຜົນກະທົບຂອງສິນເຊື້ອທະນາຄານນະໂຍບາຍຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນ ໂດຍພິຈາລະນາຈາກລາຍໄດ້, ການບໍລິໂພກ ແລະ ຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນ ທີ່ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໂຄງການທົດລອງສາມສ້າງຢູ່ພາຍໃນເມືອງປາກຊ່ອງ ແຂວງຈຳປາສັກ. ສຳລັບເຫດຜົນທີ່ເລືອກສຶກສາຢູ່ເມືອງດັ່ງກ່າວ ກໍ່ເນື່ອງຈາກວ່າ ມັນເປັນໜຶ່ງໃນ 3 ເມືອງທີ່ນອນຢູ່ໃນໂຄງການທົດລອງສາມສ້າງ ແລະ ຍັງເປັນເມືອງມີຈຳນວນປະຊາຊົນໄດ້ກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍ ຫຼາຍທີ່ສຸດໃນແຂວງຈຳປາສັກ⁵.

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສາ

ສຳລັບການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ແມ່ນໄດ້ດຳເນີນໄປພາຍໃຕ້ 02ຈຸດປະສົງຄື:

- 1) ສຶກສາເຖິງປັດໄຈທີ່ມີອິທິພົນຕໍ່ການກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາຈຳປາສັກ ຂອງປະຊາຊົນເມືອງປາກຊ່ອງ ແຂວງຈຳປາສັກ ທີ່ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໂຄງການທົດລອງສາມສ້າງຂອງລັດຖະບານ.
- 2) ສຶກສາຜົນກະທົບຂອງສິນເຊື້ອທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາ ຈຳປາສັກ ຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນຢູ່ເມືອງປາກຊ່ອງ ແຂວງຈຳປາສັກ ທີ່ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໂຄງການທົດລອງສາມສ້າງຂອງລັດຖະບານ.

ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການ(Materials and Methods)

ເພື່ອທົດສອບຜົນກະທົບຂອງການເງິນຈຸລະພາກຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຄົວເຮືອນໂດຍຄະນະຜູ້ວິໄຈໄດ້ລົງສຳຫຼວດກຸ່ມຕົວຢ່າງໃນພື້ນທີ່ໂຄງການທົດລອງສາມສ້າງ ເຊິ່ງລວມມີຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບເງິນກູ້ຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍ ກຸ່ມຕົວຢ່າງດັ່ງກ່າວແມ່ນມີລັກສະນະ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມຄ້າຍຄືກັນ ເພື່ອປຽບທຽບ, ເຊິ່ງວິທີດັ່ງກ່າວມັນສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຜົນກະທົບຂອງການເງິນຈຸລະພາກໄດ້ຊັດເຈນກວ່າ.ກ່ອນຈະລົງສຳຫຼວດຢ່າງເປັນທາງການຄະນະຜູ້ວິໄຈກໍ່ໄດ້ດຳເນີນການທົດລອງສຳຫຼວດ25 ຄົວເຮືອນ ຈາກນັ້ນກໍ່ໄດ້ປັບປຸງແບບສອບຖາມຄືນໃໝ່, ສຳລັບແບບສອບຖາມທີ່ໃຊ້ໃນການສຳຫຼວດປະກອບມີ4ພາກຄື: (1)ຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງຫົວໜ້າຄົວເຮືອນ; (2) ຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງຄົວເຮືອນ; (3)ຂໍ້ມູນລາຍໄດ້, ການບໍລິໂພກແລະຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນ; ແລະ(4)ຂໍ້ມູນການກູ້ຢືມເງິນແລະຈຸດປະສົງໃນການນຳໃຊ້ເງິນກູ້ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງຄົວເຮືອນ.

ສຳລັບກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ແມ່ນ 261 ຄົວເຮືອນໂດຍອີງຕາມວິທີຂອງ Yamane (1967),ການເລືອກຕົວຢ່າງແມ່ນໃຊ້ວິທີການສຸ່ມຕົວຢ່າງແບບແບ່ງຊັ້ນ (Stratified random sampling method) ແລະ ໄດ້ລົງສຳຫຼວດຢ່າງເປັນທາງການໃນເດືອນກຸມພາປີ2016.ໃນຈຳນວນກຸ່ມຕົວຢ່າງດັ່ງກ່າວປະກອບມີ 168 ຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບເງິນກູ້ແລະສ່ວນທີ່ເຫຼືອ 93 ຄົວເຮືອນແມ່ນບໍ່ໄດ້ກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາຈຳປາສັກ.

⁵ຢູ່ແຂວງຈຳປາສັກ ມີ 03 ເມືອງທີ່ເປັນພື້ນທີ່ທົດລອງນະໂຍບາຍສາມສ້າງຂອງລັດຖະບານ ຄື: (1)ເມືອງປາກເຊ ມີ 02 ບ້ານ ຄື: ບ້ານໂນນສະຫວ່າງ ມີຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບເງິນກູ້ຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍພຽງແຕ່7.75%ຂອງຄົວເຮືອນທັງໝົດຢູ່ໃນບ້ານແລະບ້ານດອນເຂາະ ມີ 10.60%);(2)ເມືອງມຸນລະປະໂມກມີ 02 ບ້ານ ຄື: ບ້ານປະໂມກມີ28.57%ແລະບ້ານນາດີມີ10.61%); ແລະ (3)ເມືອງປາກຊ່ອງມີ 02 ບ້ານ ຄື: ບ້ານຫ້ວຍກອງມີ54.76%ແລະ ບ້ານຫຼັກ35ມີ77.17% (ຫ້ອງການກໍ່ສ້າງຮາກຖານ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດຮອບດ້ານ ແຂວງຈຳປາສັກ, ທະນາຄານນະໂຍບາຍ ສາຂາຈຳປາສັກ, 2013).

ເຊິ່ງທີມງານທີ່ລົງສໍາຫຼວດໃນຄັ້ງນີ້ ປະກອບດ້ວຍ ພະນັກງານ-ຄູອາຈານ ແລະ ນັກສຶກສາຈາກຄະນະເສດຖະສາດແລະ ການຄຸ້ມຄອງມະຫາວິທະຍາໄລ ຈໍາປາສັກລົງສໍາຫຼວດຮ່ວມກັບຄະນະຜູ້ວິໄຈ, ໃນການລົງສໍາຫຼວດແມ່ນໃຊ້ວິທີການສໍາ ພາດຫົວໜ້າຄົວເຮືອນແບບໜ້າຕໍ່ໜ້າ(Face to face).

ໃນການທົດສອບປັດໄຈທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ການຕັດສິນໃຈກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາຈໍາປາສັກຂອງ ປະຊາຊົນເມືອງປາກຊ່ອງ ແຂວງຈໍາປາສັກ ທີ່ຢູ່ໃນຜືນທີ່ໂຄງການທົດລອງສາມສ້າງຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນໃຊ້Logit Model ເຊິ່ງໄດ້ປະຍຸກມາຈາກໂຄງສ້າງແບບຈໍາລອງຂອງ Bebczuk (2004)ດັ່ງນີ້:

$$\ln(P_{ij} / 1 - P_{ij}) = \text{Prob}(HRL_{ij} = 1) = \alpha + \beta(CH_{ij}) + \lambda(FP_{ij}) + \delta(OF_{ij}) + e_{ij} \quad (1)$$

HRLແທນໃຫ້ການໄດ້ຮັບເງິນກູ້ຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາແຂວງຈໍາປາສັກ ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ຢູ່ໃນເຂດ ໂຄງການທົດລອງນະໂຍບາຍສາມສ້າງຂອງລັດຖະບານ, ເຊິ່ງເປັນຕົວປ່ຽນຫຸ່ນ (Dummy variables) ໂດຍມີຄ່າເທົ່າ 1 ຖ້າວ່າຄົວເຮືອນໄດ້ຮັບເງິນກູ້ຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາແຂວງຈໍາປາສັກ ແລະ ມີຄ່າເປັນສູນ (0)ສໍາລັບ ກໍລະນີອື່ນໆ. CH_{ij} ແມ່ນລັກສະນະຕ່າງໆຂອງຄົວເຮືອນທີ່ i ຢູ່ບ້ານທີ່ j, FP_{ij} ແມ່ນປັດໄຈການຜະລິດຂອງຄົວເຮືອນທີ່ i ທີ່ຢູ່ບ້ານທີ່ j, OF_{ij} ແມ່ນແທນໃຫ້ປັດໄຈອື່ນໆທີ່ຕິດພັນກັບກິດຈະກຳການສ້າງລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ i ຢູ່ບ້ານ ທີ່ j. α ແມ່ນຄ່າຄົງທີ່, ສ່ວນວ່າ β, λ ແລະ δ ແມ່ນຄ່າສໍາປະສິດຂອງ CH_{ij}, FP_{ij}, ແລະ OF_{ij} ຕາມລຳດັບ. ສໍາລັບ e_{ij} ແມ່ນຄ່າຄາດເຄື່ອນ. ສໍາລັບລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບຕົວປ່ຽນທີ່ໃຊ້ໃນແບບຈໍາລອງໄດ້ສະແດງຢູ່ໃນຕາຕະລາງທີ1ລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງທີ1: ຕົວປ່ຽນແລະນິຍາມຕົວປ່ຽນທີ່ໃຊ້ໃນLogit Model

ຕົວປ່ຽນ	ນິຍາມຂອງຕົວປ່ຽນ	ຄາດຄະເນ ເຄື່ອງໝາຍ
ຕົວປ່ຽນຕາມ		
HRL	ຄົວເຮືອນທີ່ກູ້ເງິນຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍ ສາຂາ ຈໍາປາສັກ	1 = ໄດ້ຮັບເງິນກູ້; 0 = ອື່ນໆ
ຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະ		
ລັກສະນະຂອງຄົວເຮືອນ (CH)		
Gender	ເພດຂອງຫົວໜ້າຄອບຄົວ	1 = ເພດຊາຍ; 0 = ອື່ນໆ ບວກ
Age	ອາຍຸຂອງຫົວໜ້າຄອບຄົວ	ປີ ບວກ
Married	ສະຖານະພາບການແຕ່ງງານຂອງຫົວໜ້າຄອບຄົວ	1 = ແຕ່ງງານ; 0 = ອື່ນໆ ບວກ
HS	ຂະໜາດຂອງຄົວເຮືອນ (ຈໍານວນຄົນໃນຄອບຄົວ)	ຄົນ ບວກ
ປັດໄຈການຜະລິດ (FP)		
Literate-T	ຈໍານວນຄົນໃນຄົວເຮືອນ ທີ່ຮູ້ໜັງສື	ຄົນ ບວກ
LA	ເນື້ອທີ່ດິນຂອງຄົວເຮືອນ ສໍາລັບເຮັດກະສິກໍາ	ເຮັກຕາ ບວກ
Fertilizer	ຄົວເຮືອນທີ່ໃສ່ປຸ້ຍເຄມີໃນການປູກກາເຟ	1 = ໃສ່ປຸ້ຍເຄມີ; 0 = ອື່ນໆ ບວກ
ປັດໄຈອື່ນໆ (OF)		
Ln(HV)	ລ່ອກກະລິດ ມູນຄ່າຂອງເຮືອນ	ບວກ
Coffe	ຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດສວນກາເຟ	1 = ເຮັດສວນກາເຟ; 0 = ອື່ນໆ ບວກ
Cattle	ຈໍານວນງົວ ທີ່ຄົວເຮືອນມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ	ໂຕ ບວກ
Pig	ຈໍານວນໝູ ທີ່ຄົວເຮືອນມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ	ໂຕ ບວກ

ສໍາລັບການທົດສອບຜົນກະທົບຂອງການເງິນຈຸລະພາກ (ສິນເຊື້ອທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາຈໍາປາສັກ)ຕໍ່ກັບ ເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນແມ່ນໃຊ້Multiple Regression Modelແລະຄາດປະມານດ້ວຍວິທີກໍາລັງສອງນ້ອຍສຸດ (OLS)ເຊິ່ງແບບຈໍາລອງທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ແມ່ນໄດ້ພັດທະນາມາຈາກໂຄງສ້າງແບບຈໍາລອງຂອງ Coleman (1999), Phadouangdeth et al. (2013)ແລະSayvaya&Kyophilavong(2015)ດັ່ງນີ້:

$$Y_{ij} = \alpha + \beta(CH_{ij}) + \lambda(FP_{ij}) + \gamma(OF_{ij}) + \delta(B_{ij}) + e_{ij} \quad (2)$$

ເຊິ່ງວ່າ Y_{ij} ແມ່ນແທນໃຫ້ລາຍໄດ້, ການບໍລິໂພກ ແລະ ຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນທີ່ i ທີ່ຢູ່ບ້ານທີ່ j . ເຊິ່ງວ່າ ຫົວໜ່ວຍທີ່ໃຊ້ ໃນການວັດແມ່ນເປັນກົບຕໍ່ຄົວເຮືອນຕໍ່ປີ, CH_{ij} ແມ່ນລັກສະນະຕ່າງໆຂອງຄົວເຮືອນທີ່ i ຢູ່ບ້ານທີ່ j , FP_{ij} ແມ່ນປັດໄຈ ການຜະລິດຂອງຄົວເຮືອນທີ່ i ທີ່ຢູ່ບ້ານທີ່ j , OF_{ij} ແມ່ນແທນໃຫ້ປັດໄຈອື່ນໆທີ່ຕິດພັນກັບກິດຈະກຳການສ້າງລາຍໄດ້ ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ i ຢູ່ບ້ານທີ່ j ແລະ B_{ij} ແມ່ນແທນໃຫ້ຄົວເຮືອນທີ່ i ທີ່ຢູ່ບ້ານທີ່ j ເຊິ່ງໄດ້ຮັບເງິນກູ້ຈາກທະນາຄານ ນະໂຍບາຍສາຂາຈໍາປາສັກ. ສໍາລັບ α ແມ່ນຄ່າຄົງທີ່, ສ່ວນວ່າ β, λ, γ ແລະ δ ແມ່ນຄ່າສໍາປະສິດຂອງ $CH_{ij}, FP_{ij}, OF_{ij}$ ແລະ B_{ij} ຕາມລຳດັບ. ສໍາລັບ e_{ij} ແມ່ນຄ່າຄາດເຄື່ອນ. ເຊິ່ງວ່າ δ ແມ່ນເປັນຕົວວັດຜົນກະທົບໂດຍສະເລ່ຍຂອງສິນເຊື້ອ ທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາຈໍາປາສັກຕໍ່ກັບລາຍໄດ້, ການບໍລິໂພກ ແລະ ຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບເງິນກູ້ຈາກ ທະນາຄານດັ່ງກ່າວ. ສໍາລັບລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບຕົວປ່ຽນທີ່ໃຊ້ໃນແບບຈໍາລອງໄດ້ສະແດງຢູ່ໃນຕາຕະລາງທີ2.

ຕາຕະລາງທີ2: ສະແດງຕົວປ່ຽນ ແລະ ນິຍາມຂອງຕົວປ່ຽນທີ່ຈະໃຊ້ໃນMultiple Regression Model

ຕົວປ່ຽນ	ນິຍາມຂອງຕົວປ່ຽນ	ຫົວໜ່ວຍວັດ ຄ່າຂອງຕົວປ່ຽນ	ຄາດຄະເນ ເຄື່ອງໝາຍ
ຕົວປ່ຽນຕາມ			
INC	ລາຍໄດ້ຕໍ່ປີຂອງຄົວເຮືອນ	ກີບ	
CON	ມູນຄ່າການບໍລິໂພກຕໍ່ປີຂອງຄົວເຮືອນ	ກີບ	
ASS	ມູນຄ່າຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນ	ກີບ	
ຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະ			
ລັກສະນະຂອງຄົວເຮືອນ (CH)			
Gender	ເພດຂອງຫົວໜ້າຄອບຄົວ	1 = ເພດຍິງ; 0 = ອື່ນໆ	ລົບ
Educ	ລະດັບການສຶກສາຂອງຫົວໜ້າຄົວເຮືອນ	ປີ	ບວກ
DR	ອັດຕາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄົນໃນຄົວເຮືອນ	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)	ລົບ
ປັດໄຈການຜະລິດ (FP)			
Adults	ຈຳນວນຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ເປັນແຮງງານຫຼັກຂອງຄົວເຮືອນ (ອາຍຸ 18-60 ປີ)	ຄົນ	ບວກ
Literate-T	ຈຳນວນຄົນໃນຄົວເຮືອນ ທີ່ຮູ້ໜັງສື (ອ່ານອອກ-ຂຽນເປັນ)	ຄົນ	ບວກ
Highest Edu	ລະດັບການສຶກສາສູງສຸດຂອງຄົນໃນຄອບຄົວ	ປີ	ບວກ
LA	ເນື້ອທີ່ດິນຂອງຄົວເຮືອນ ສຳລັບການຜະລິດກະສິກຳ	ເຮັກຕາ	ບວກ
Fertilizer	ຄົວເຮືອນທີ່ໃສ່ປຸ້ຍເຄມີໃນການປູກກາເຝ	1 = ໃສ່ປຸ້ຍເຄມີ; 0 = ອື່ນໆ	ບວກ
Tractor	ຄົວເຮືອນທີ່ມີລົດໄຖ ຫຼື ລົດຕ່ອງໆ	1 = ມີ; 0 = ອື່ນໆ	ບວກ
ປັດໄຈອື່ນໆ (OF)			
HB	ທຸລະກິດຂອງຄົວເຮືອນ	1 = ມີ ແລະ 0 = ອື່ນໆ	ບວກ
BP	ຄົວເຮືອນທີ່ມີແຜນ ເພື່ອສ້າງກິດຈະກຳການສ້າງລາຍໄດ້	1 = ມີ; 0 = ອື່ນໆ	ບວກ
Cattle	ຈຳນວນງົວ ທີ່ຄົວເຮືອນໄດ້ລ້ຽງຕໍ່ປີ	ໂຕ	ບວກ
Pig	ຈຳນວນໝູ ທີ່ຄົວເຮືອນໄດ້ລ້ຽງຕໍ່ປີ	ໂຕ	ບວກ
Poultry	ຈຳນວນສັດປີກ (ເປັດ ແລະ ໄກ) ທີ່ຄົວເຮືອນໄດ້ລ້ຽງຕໍ່ປີ	ໂຕ	ບວກ
B	ຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບເງິນກູ້ຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍ	1 = ໄດ້ຮັບເງິນກູ້; 0 = ອື່ນໆ	ບວກ

ດັ່ງທີ່ກ່າວໄປແລ້ວວ່າ ຜົນກະທົບຂອງບັນດາຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະຕໍ່ກັບຕົວປ່ຽນຕາມ (ລາຍໄດ້, ການບໍລິໂພກ ແລະ ຊັບສິນ) ຈະຖືກຄາດປະມານດ້ວຍວິທີ OLS. ໃນກໍລະນີນີ້ ຕົວປ່ຽນຕາມເປັນຈຳນວນເງິນ ເຊິ່ງຄ່າຂອງຂໍ້ມູນມີການແຕກໂຕນກັນຫຼາຍ ອັນຈະເຮັດໃຫ້ຜົນການຄາດປະມານມີຄ່າບິດເບືອນສູງ, ສະນັ້ນ ຕົວປ່ຽນຕາມໃນສົມຜົນທີ(2) ຈະຖືກປ່ຽນໃຫ້ຢູ່ໃນຮູບແບບຂອງລ່ອກະລິດ, ດັ່ງສະແດງໃນສົມຜົນ (3) ລຸ່ມນີ້:

$$\ln(Y_{ij}) = \alpha + \beta(CH_{ij}) + \lambda(FP_{ij}) + \gamma(OF_{ij}) + \delta(B_{ij}) + e_{ij} \quad (3)$$

ເຊິ່ງວ່າ $\ln(Y_{ij})$ ແມ່ນແທນໃຫ້ລ່ອກະລິດລາຍໄດ້, ການບໍລິໂພກ ແລະ ຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນ.

ຜົນ ແລະ ວິພາກຜົນ(Results and Discussion)

1. ປັດໄຈທີ່ເປັນຕົວກຳນົດການຕັດສິນໃຈກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາຈຳປາສັກ

ໃນການທົດສອບປັດໄຈທີ່ເປັນຕົວກຳນົດການຕັດສິນໃຈກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາ ຈຳປາສັກ ຂອງປະຊາຊົນເມືອງປາກຊ່ອງ ແຂວງຈຳປາສັກ ທີ່ຢູ່ໃນຝັ່ນທີ່ໂຄງການທົດລອງນະໂຍບາຍສາມສ້າງຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນໃຊ້ Logit Model ເຊິ່ງວິເຄາະດ້ວຍວິທີ Maximum-likelihood ແລະ ຕາມດ້ວຍ Marginal Effect. ກ່ອນ

ການວິເຄາະແມ່ນໄດ້ກວດສອບບັນຫາພະຫຸສຳພັນ (Multicollinearity) ໃນບັນດາຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະທີ່ຈະໃຊ້ໃນແບບຈຳລອງ ແລະ ຝົບວ່າ ຄ່າສຳປະສິດຄວາມສຳພັນຂອງຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະສູງສຸດແມ່ນ 0.70 ເຊິ່ງຕໍ່າກວ່າ 0.80, ນັ້ນສະແດງວ່າ ບໍ່ມີບັນຫາພະຫຸສຳພັນ (Gujariti, 1995). ຜົນການສຶກສາໃນຕາຕະລາງທີ 3 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ອາຍຸຂອງຫົວໜ້າຄອບຄົວ, ສະຖານະພາບຂອງຫົວໜ້າຄອບຄົວ, ຂະໜາດ ຂອງຄອບຄົວແລະຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດສວນກາເຟ ແມ່ນມີອິທິພົນຕໍ່ການຕັດສິນໃຈກູ້ຢືມເງິນດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທາງສະຖິຕິ 90%. ນອກຈາກນັ້ນ, ຜົນຂອງການທົດສອບທາງສະຖິຕິຍັງໄດ້ຢັ້ງຢືນວ່າຂະໜາດຂອງຄົວເຮືອນ ຫຼືຈຳນວນຄົນໃນຄອບຄົວແມ່ນມີຄວາມສຳພັນໃນທາງກົງກັນຂ້າມກັບການຕັດສິນໃຈໃນການກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍ, ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າຈຳນວນຄົນໃນຄອບຄົວຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່າໃດກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ໂອກາດທີ່ຈະຕັດສິນໃຈກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍໜ້ອຍລົງ, ໃນການສອບຖາມພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ເຫດຜົນວ່າຄວາມສາມາດໃນການຊຳລະຄືນເງິນກູ້ແມ່ນມີໜ້ອຍແລະລາຍໄດ້ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄົວເຮືອນຍັງຕ້ອງໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄອງຊີບພາຍໃນຄົວເຮືອນເຊັ່ນ: ການສຶກສາຂອງສະມາຊິກ, ການໃຊ້ຈ່າຍເພື່ອສຸກເສີນໃນຄົວເຮືອນປະເດັດດັ່ງກ່າວໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມກັງວົນໃຈຕໍ່ກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວ. ອີກດ້ານໜຶ່ງຜົນຂອງການສຶກສາທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າອາຍຸຂອງຫົວໜ້າຄົວເຮືອນ, ສະຖານະພາບຂອງຄົວເຮືອນ, ແລະຄົວເຮືອນທີ່ມີອາຊີບເຮັດສວນກາເຟ ແມ່ນມີຜົນທາງບວກຕໍ່ການຕັດສິນໃຈໃນການກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍ. ນັ້ນກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າອາຍຸຂອງຫົວໜ້າຄອບຄົວສູງຂຶ້ນ, ຫົວໜ້າຄອບຄົວທີ່ແຕ່ງງານຢູ່ຮ່ວມກັນກັບຄູ່ຄອງແລະຄອບຄົວທີ່ກຳລັງເຮັດສວນກາເຟແມ່ນຈະເຮັດໃຫ້ໂອກາດທີ່ຈະຕັດສິນໃຈກູ້ຢືມເງິນສູງກວ່າກໍລະນີອື່ນ.

ຕາຕະລາງທີ 3: ປັດໄຈທີ່ເປັນຕົວກຳນົດການຕັດສິນໃຈກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາຈຳປາສັກ.

ຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະ	Maximum likelihood			Marginal Effect		
	Coefficient	z	P > z	dy/dx	z	P > z
Gender ເພດຂອງຫົວໜ້າຄອບຄົວ	-0.3100	-0.87	0.3860	-0.0651	-0.9	0.387
Age ອາຍຸຂອງຫົວໜ້າຄອບຄົວ	0.0247 *	1.85	0.0640	0.0052 *	1.87	0.062
Married ສະຖານະພາບການແຕ່ງງານຂອງຫົວໜ້າຄອບຄົວ	0.7837 *	1.74	0.0820	0.1775 *	1.65	0.099
HS ຂະໜາດຂອງຄົວເຮືອນ (ຈຳນວນຄົນໃນຄອບຄົວ)	-0.1747 *	-1.67	0.0950	-0.0365 *	-1.7	0.093
Literate-T ຈຳນວນຄົນໃນຄົວເຮືອນ ທີ່ຮູ້ໜັງສື	0.2488 **	2.27	0.0230	0.0519 **	2.27	0.023
LA ເນື້ອທີ່ດິນຂອງຄົວເຮືອນ ສຳລັບເຮັດກະສິກຳ	0.2108 *	1.86	0.0630	0.0440 **	1.92	0.054
Fertilizer ຄົວເຮືອນທີ່ໃສ່ປຸຍເຄມີໃນການເຮັດສວນກາເຟ	0.9523 ***	2.68	0.0070	0.2038 ***	2.68	0.007
Ln(HV) ລ່ອກກະລິດ ມູນຄ່າຂອງເຮືອນ	0.3056 ***	2.60	0.0090	0.0638 ***	2.55	0.011
Coffe ຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດສວນກາເຟ	1.1241 *	1.90	0.0580	0.2625 *	1.8	0.072
Cattle ຈຳນວນງົວ ທີ່ຄົວເຮືອນມີຢູ່	0.0122	0.09	0.9250	0.0026	0.09	0.925
Pig ຈຳນວນໝູ ທີ່ຄົວເຮືອນມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ	0.0931	1.05	0.2960	0.0194	1.07	0.287
Constant	-8.3019 ***	-3.85	0.0000			
Number of obs	=	261				
LR chi2(11)	=	92.30				
Prob > chi2	=	0.0000				
Pseudo R2	=	0.2715				
Marginal effects after logit						
y = Pr(hrl) (predict)						
= 0.7031						

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຈາກການລົງສຳຫຼວດພາກສະໜາມ ແລະ ຜົນການຄຳນວນຂອງຜູ້ສຶກສາ, 2016.

ໝາຍບອກ: *, ** ແລະ *** ບົ່ງບອກລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທາງສະຖິຕິໃນລະດັບ 90%, 95% ແລະ 99% ຕາມລຳດັບ.

ຜົນຂອງການສຶກສາຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນອີກວ່າຈຳນວນຄົນ ໃນຄົວເຮືອນທີ່ຮູ້ໜັງສືແລະຄົວເຮືອນທີ່ມີເນື້ອທີ່ດິນ ໃນການເຮັດການກະສິກຳແມ່ນມີຜົນທາງບວກຕໍ່ການຕັດສິນໃຈ ໃນການກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານດ້ວຍລະດັບຄວາມ ເຊື່ອໝັ້ນທາງສະຖິຕິ95%. ໝາຍຄວາມວ່າຈຳນວນຄົນທີ່ຮູ້ໜັງສືໃນຄົວເຮືອນເພີ່ມຂຶ້ນແລະຄົວເຮືອນທີ່ມີເນື້ອທີ່ດິນ ໃນ ການເຮັດການກະສິກຳຫຼາຍຂຶ້ນຈະມີໂອກາດທີ່ຈະຕັດສິນໃຈກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາ ຄານນະໂຍບາຍສູງຂຶ້ນແນ່ນອນ. ຍ້ອນວ່າ ການສຶກສາເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນໄດ້ງ່າຍກວ່າ, ອີກຢ່າງໜຶ່ງສຳລັບຄົວ ເຮືອນໃດທີ່ມີເນື້ອທີ່ທຳການຜະລິດຫຼາຍກໍ່ຈະມີຄວາມໄດ້ປຽບດ້ານການຜະລິດເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຄອບຄົວດັ່ງກ່າວມີຄວາມ ໝັ້ນໃຈໃນຄວາມສາມາດຊຳລະໜີ້ສິນຄືນໄດ້. ນອກຈາກນັ້ນ, ຜົນຂອງການທົດສອບຍັງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄົວ ເຮືອນໃດທີ່ເຮັດສວນປູກກາເຟທີ່ມີການໃສ່ປຸ້ຍເຄມີແລະຄົວເຮືອນໃດທີ່ມີຊັບສິນ (ເຮືອນ) ໃນມູນຄ່າສູງກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມໄດ້ປຽບໃນການຕັດສິນໃຈກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍສູງຂຶ້ນດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທາງ ສະຖິຕິ 99%. ເນື່ອງຈາກເຂົາເຈົ້າມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຖານະທາງເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນແລະຖ້າມີບັນຫາໃນການຊຳ ລະຄືນເງິນກູ້ກໍ່ສາມາດເອົາເຮືອນເປັນສິ່ງຄ້ຳປະກັນເງິນກູ້ເພື່ອຂະຫຍາຍເວລາໃນການຫາເງິນມາຊຳລະໜີ້.

ນອກຈາກນັ້ນ ຜົນການສຶກສາຍັງພົບອີກວ່າ ຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບເງິນກູ້ຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍ ສາຂາຈຳປາ ສັກ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໄດ້ນຳໃຊ້ເງິນກູ້ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳການປູກຝັງ ເຊິ່ງກວມເອົາ 82.61% ໂດຍສະເພາະແມ່ນນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳປູກກາເຟ(ກວມເອົາ 81.52%) ແລະ ປູກພືດຜັກ (ກວມເອົາ 1.09%), ສ່ວນວ່ານຳໃຊ້ເງິນກູ້ເຂົ້າໃນ ກິດຈະກຳການລ້ຽງສັດກວມເອົາພຽງແຕ່12.50% ແລະ ສ່ວນທີ່ເຫຼືອ 4.89% ແມ່ນໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳອື່ນໆ.

2. ຜົນກະທົບຂອງສິນເຊື່ອທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາ ແຂວງຈຳປາສັກ ຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນ

ໃນການທົດສອບຜົນກະທົບຂອງສິນເຊື່ອທະນາຄານນະໂຍບາຍ ສາຂາຈຳປາສັກ ຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນ ໃນແງ່ຂອງລາຍໄດ້, ການບໍລິໂພກ ແລະ ຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນ. ກ່ອນການວິເຄາະຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວຄະນະຜູ້ວິໄຈໄດ້ ກວດສອບບັນຫາທາງເສດຖາມິຕິເປັນຕົ້ນແມ່ນບັນຫາຜະຫຸສຳພັນ (Multicollinearity) ໂດຍພິຈາລະນາຈາກຄ່າສຳ ປະສິດຄວາມສຳພັນຂອງບັນດາຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະທີ່ຈະໃຊ້ໃນແບບຈຳລອງ ແລະ ພົບວ່າມີຄ່າສຳປະສິດຄວາມສຳພັນສູງ ສຸດພຽງແຕ່0.65ເທົ່ານັ້ນ ເຊິ່ງຕໍ່າກວ່າ 0.80, ສະແດງວ່າຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະທີ່ຈະໃຊ້ໃນແບບຈຳລອງແມ່ນບໍ່ມີບັນຫາ Multicollinearity(Gujariti, 1995). ນອກນັ້ນ ຍັງໄດ້ກວດສອບບັນຫາສະຫະສຳພັນ (Heteroskedasticity) ດ້ວຍ ວິທີຂອງ Breusch-Pagan test ແລະພົບວ່າມີບັນຫາHeteroskedasticityໃນແບບຈຳລອງທີ່ໃຊ້ໃນການທົດສອບ ຜົນກະທົບຂອງການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອຕໍ່ກັບລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນຈາກການກະສິກຳ, ສະນັ້ນ ຈິ່ງໄດ້ແກ້ບັນຫາດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍHeteroskedasticity-robust standard errors(Greene, 2003). ຕົວປ່ຽນຕາມໄດ້ຖືກປ່ຽນໃຫ້ຢູ່ໃນຮູບແບບ ຂອງລ່ອກກະລິດທຳມະຊາດ(Ln) ແລະນຳໃຊ້ວິທີ OLS ໃນການຄາດປະມານ, ສະນັ້ນ ຜົນການຄາດປະມານຄ່າສຳປະສິດ ຂອງຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະຈະຖືກອະທິບາຍວ່າ ເມື່ອຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະມີການປ່ຽນແປງໜຶ່ງຫົວໜ່ວຍຈະສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ຕົວ ປ່ຽນຕາມປ່ຽນແປງໄປໃນຮູບແບບຂອງສ່ວນຮ້ອຍ (%).

ຜົນການສຶກສາໃນຕາຕະລາງທີ4 ແມ່ນໄດ້ຈາກການຄາດປະມານຕາມແບບຈຳລອງທີ(3)ເຊິ່ງຜົນການສຶກສາໃນ ຄັ້ງນີ້ພົບວ່າຕົວປ່ຽນສຳລັບລັກສະນະຂອງຄົວເຮືອນເຊັ່ນວ່າເພດຂອງຫົວໜ້າຄົວເຮືອນ(Gender)ແມ່ນມີຜົນທາງລົບຕໍ່ ກັບລາຍໄດ້, ການບໍລິໂພກແລະຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ95% ຂຶ້ນໄປ, ເຊິ່ງຜົນກະທົບນີ້ສະແດງ

ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄົວເຮືອນທີ່ມີເພດຍິງເປັນຫົວໜ້າຈະມີຜົນຕໍ່ຄວາມສາມາດໃນການສ້າງເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນໄດ້ຕໍ່າກວ່າຄົວເຮືອນທີ່ມີເພດຊາຍເປັນຫົວໜ້າ, ເຊິ່ງເຫັນໄດ້ວ່າຄົວເຮືອນທີ່ມີເພດຍິງເປັນຫົວໜ້າແມ່ນມີລາຍໄດ້ຕໍ່າກວ່າ 66.42%, ການບໍລິໂພກຕໍ່າກວ່າ 22.32% ແລະ ມີຊັບສິນໜ້ອຍກວ່າ 42.78% ເມື່ອທຽບໃສ່ກັບຄົວເຮືອນທີ່ມີເພດຊາຍເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ, ເນື່ອງຈາກວ່າຫົວໜ້າຄົວເຮືອນທີ່ເປັນເພດຍິງແມ່ນມີຄວາມຈຳກັດຂອງສະພາບຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນການເຮັດວຽກໜ້ອຍກວ່າເພດຊາຍໂດຍສະເພາະແມ່ນວຽກທີ່ມີຄວາມສຽງສູງຫຼືວຽກທີ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມແຂງແຮງຂອງຮ່າງກາຍ, ຜົນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບຜົນການວິໄຈຂອງ Imai and Azam (2012) ທີ່ໄດ້ຝຶກອອກມາວ່າຫົວໜ້າຄົວເຮືອນທີ່ເປັນເພດຍິງ ສາມາດດຳເນີນກິດຈະກຳການສ້າງລາຍໄດ້ໜ້ອຍກວ່າເພດຊາຍ. ລະດັບການສຶກສາຂອງຫົວໜ້າຄົວເຮືອນ (Educ) ແມ່ນມີຜົນກະທົບທາງບວກຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນ ເຊິ່ງເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດໄວ້ ແລະ ຜ່ານການທົດສອບທາງສະຖິຕິດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 95%, ໂດຍສະເພາະແມ່ນມັນມີຜົນເຮັດໃຫ້ລາຍໄດ້, ການບໍລິໂພກແລະຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນເພີ່ມຂຶ້ນ. ຜົນທີ່ໄດ້ນີ້ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ວ່າຫົວໜ້າຄົວເຮືອນທີ່ມີລະດັບການສຶກສາສູງ ຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນດີຂຶ້ນ, ເນື່ອງຈາກວ່າ ຜູ້ທີ່ສຳເລັດການສຶກສາໃນລະດັບສູງເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມໝັ້ນໃຈກ່ຽວກັບການລົງທຶນໃສ່ໃນກິດຈະກຳການສ້າງລາຍໄດ້ ແລະ ມີຫຼາຍຊ່ອງທາງໃນການສ້າງລາຍໄດ້ໃຫ້ກັບຄົວເຮືອນ, ຜົນການສຶກສານີ້ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ Sayvaya and Kyophilavong (2015) ທີ່ພົບວ່າລະດັບການສຶກສາຂອງຫົວໜ້າຄົວເຮືອນສູງຂຶ້ນແມ່ນມີຜົນເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນດີຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ. ອັດຕາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄົນໃນຄົວເຮືອນ (DR) ແມ່ນມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ກັບລາຍໄດ້ຈາກການກະສິກຳ ແລະ ຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 95% ແລະ 90% ຕາມລຳດັບ, ໝາຍຄວາມວ່າຄົວເຮືອນທີ່ມີອັດຕາການເພີ່ມຂຶ້ນສູງຈະມີລາຍໄດ້ຈາກການກະສິກຳແລະຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນຕໍ່າກວ່າຄົວເຮືອນທີ່ມີອັດຕາການເພີ່ມຂຶ້ນໜ້ອຍ ເນື່ອງຈາກວ່າ ຖ້າຄົວເຮືອນໃດຫາກມີຜູ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນຄົວເຮືອນນັ້ນຈະໃຊ້ເວລາໃນການເບິ່ງແຍງດູແລກຸ່ມຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຫຼາຍຂຶ້ນອັນຈະເຮັດໃຫ້ເສຍໂອກາດໃນການໄປເຮັດກິດຈະກຳການສ້າງລາຍໄດ້ຫຼືເສຍໂອກາດໃນການສ້າງເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນ.

ປັດໄຈການຜະລິດ ຖືວ່າເປັນປັດໄຈໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ກັບການສ້າງເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນ, ຜົນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ພົບວ່າຄົວເຮືອນທີ່ມີຜູ້ໃຫຍ່ ເຊິ່ງເປັນແຮງງານຫຼັກ (Adults) ແມ່ນມີການຜົນທາງບວກຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນໂດຍສະເພາະແມ່ນມີຜົນເຮັດໃຫ້ລາຍໄດ້ຈາກການກະສິກຳ, ການບໍລິໂພກແລະຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນເພີ່ມຂຶ້ນ, ເນື່ອງຈາກວ່າຄົວເຮືອນທີ່ມີຜູ້ໃຫຍ່ ເຊິ່ງເປັນແຮງງານຫຼັກສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນກິດຈະກຳການສ້າງລາຍໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນແລະເປັນການສ້າງລາຍຮັບ, ເພີ່ມອຳນາດຊື້ແລະສ້າງຊັບສິນໃຫ້ກັບຄົວເຮືອນໄດ້ດີກວ່າໂດຍນຳໄປສູ່ການເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນດີຂຶ້ນ. ຈຳນວນຄົນໃນຄົວເຮືອນທີ່ຮູ້ໜັງສື ຫຼື ອ່ານອອກ-ຂຽນເປັນ (Literate-T) ແມ່ນມີຄວາມສຳພັນໃນທາງບວກຕໍ່ກັບລາຍໄດ້, ການບໍລິໂພກແລະຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນຍົກເວັ້ນລາຍໄດ້ຈາກການກະສິກຳ, ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສຳຄັນທາງສະຖິຕິ. ສຳລັບລະດັບການສຶກສາສູງສຸດຂອງຄົນໃນຄອບຄົວ (Highest Edu) ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍຕໍ່ກັບການສ້າງເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນໂດຍສະເພາະແມ່ນລາຍໄດ້ ເຊິ່ງມັນມີຜົນກະທົບທາງບວກຕໍ່ກັບລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນແລະມີຄວາມສຳຄັນທາງສະຖິຕິດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 99%. ໝາຍວ່າຄົນໃນຄົວເຮືອນມີລະດັບການສຶກສາສູງຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ດີຂຶ້ນ, ເນື່ອງຈາກວ່າເຂົາຈະມີການວາງແຜນໃນການດຳລົງຊີວິດຫຼືມີແຜນເພື່ອດຳເນີນກິດຈະກຳການສ້າງລາຍໄດ້ຢ່າງເປັນລະບົບ. ເນື້ອທີ່ດິນສຳລັບການຜະລິດກະສິກຳຂອງຄົວເຮືອນ

(LA) ຖືວ່າເປັນປັດໄຈໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍຕໍ່ການດໍາລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນໃນເຂດຊົນນະບົດ, ຜົນການສຶກສາ ຄັ້ງນີ້ຝົບວ່າ ຂະໜາດຂອງເນື້ອທີ່ສໍາລັບການຜະລິດກະສິກໍາແມ່ນມີຜົນເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນດີຂຶ້ນ ເນື່ອງ ຈາກວ່າຖ້າມີເນື້ອທີ່ທໍາການຜະລິດຫຼາຍກໍ່ສາມາດເຮັດການຜະລິດໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ມີລາຍຮັບເພີ່ມຂຶ້ນ, ອໍານາດຊື້ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະຄ່ອຍໆສ້າງຊັບສິນຜູ້ມີຜົນການສຶກສານີ້ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ Sayvaya and Kyophilavong (2015).ເທັກໂນໂລຊີທາງການກະເສດເປັນຕົ້ນແມ່ນລົດໄຖນາເດີຕາມແລະປຸຍເຄມີແມ່ນຖືວ່າເປັນ ປັດໄຈທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍສໍາລັບການຜະລິດກະສິກໍາໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນຂະແໜງການປູກຝັງເຊິ່ງທັງສອງປັດໄຈ ດັ່ງກ່າວແມ່ນມີຜົນເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນດີຂຶ້ນຫຼາຍ. ຜົນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພາກລັດຫຼືພາກ ເອກະຊົນຄວນມີການສະໜອງສິນເຊື້ອປຸຍເຄມີ (ໃຫ້ສິນເຊື້ອໃນຮູບຂອງປຸຍ) ແລະສະໜອງສິນເຊື້ອສໍາລັບຊີ້ລົດໄຖນາ ເດີນຕາມໃຫ້ກັບຊາວກະສິກອນໂດຍສະເພາະແມ່ນຄົວເຮືອນທີ່ມີຄວາມດຸໝັ່ນແລະມີທໍາແຮງທາງດ້ານແຮງງານແລະທີ່ ດິນແຕ່ຂາດແຄນເງິນທຶນເພື່ອເປັນການສະໜັບສະໜູນໃນກິດຈະກໍາການສ້າງເສດຖະກິດຄົວເຮືອນຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ມີ ຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂຶ້ນ.

ສໍາລັບປັດໄຈອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນແມ່ນທຸລະກິດຂອງຄົວເຮືອນ, ຄົວເຮືອນທີ່ມີແຜນເພື່ອສ້າງກິດຈະກໍາການສ້າງລາຍ ໄດ້ ແລະ ຈໍານວນສັດລ້ຽງ ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ສຸດຕໍ່ກັບການສ້າງເສດຖະກິດຄົວເຮືອນ. ຜົນການສຶກສາຝົບວ່າທຸລະ ກິດຂອງຄົວເຮືອນ (HB) ແມ່ນມີຜົນກະທົບທາງບວກຫຼາຍທີ່ສຸດຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນແລະມີຄວາມສໍາຄັນ ທາງສະຖິຕິ, ເນື່ອງຈາກວ່າທຸລະກິດຂອງຄົວເຮືອນເປັນແຫຼ່ງລາຍໄດ້ທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ສຸດຂອງຄົວເຮືອນ ແລະ ມັນຍັງ ເປັນປັດໄຈທີ່ກະຕຸ້ນການບໍລິໂພກຫຼືຍົກລະດັບການບໍລິໂພກຂອງຄົວເຮືອນ, ນອກນັ້ນມັນຍັງຊ່ວຍເພີ່ມຊັບສິນຂອງຄົວ ເຮືອນ ແລະ ນໍາໄປສູ່ການຫຼຸດຜົນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ.ການດໍາລົງຊີວິດໃນສະພາບເສດຖະກິດທີ່ມີການແຂ່ງຂັນສູງ ໃນປະຈຸບັນຈະຕ້ອງມີການວາງແຜນຢ່າງຊັດເຈນໂດຍສະເພາະແມ່ນການວາງແຜນດໍາເນີນກິດຈະກໍາການສ້າງລາຍໄດ້ ເພື່ອສ້າງເສດຖະກິດຄົວເຮືອນ, ເຊິ່ງຜົນການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ຝົບວ່າຄົວເຮືອນທີ່ມີແຜນສ້າງກິດຈະກໍາທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້ (BP)ແມ່ນມີຜົນເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນດີຂຶ້ນ. ໝາຍຄວາມວ່າຄົວເຮືອນທີ່ມີແຜນສ້າງກິດຈະກໍາທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດ ລາຍໄດ້ຈະມີລາຍໄດ້ສູງກວ່າຄົວເຮືອນທີ່ບໍ່ມີແຜນ22.72%, ມີການບໍລິໂພກຫຼືອໍານາດຊື້ສູງກວ່າຄົວເຮືອນທີ່ບໍ່ມີແຜນ 27.56% ແລະມີມູນຄ່າຊັບສິນຫຼາຍກວ່າຄົວເຮືອນທີ່ບໍ່ມີແຜນສ້າງກິດຈະກໍາທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້23.49% ດ້ວຍລະດັບ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ90%ຂຶ້ນໄປ, ສະນັ້ນຈິ່ງສະຫຼຸບໄດ້ວ່າຄົວເຮືອນທີ່ມີແຜນການສ້າງກິດຈະກໍາທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້ຈະເຮັດ ໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ດີກວ່າແລະເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນກໍ່ດີກວ່າຄົວເຮືອນທີ່ບໍ່ມີແຜນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງຝົບອີກວ່າ ຈໍານວນສັດ ລ້ຽງຂອງຄົວເຮືອນເປັນຕົ້ນແມ່ນຈໍານວນງົວ(Cattle)ແລະຈໍານວນສັດປີກ(Poultry)ໄດ້ກາຍເປັນກິດຈະ ກໍາໜຶ່ງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້, ເພີ່ມອໍານາດຊື້ແລະຊັບສິນໃຫ້ກັບຄົວເຮືອນອັນເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນດີຂຶ້ນ ແລະ ນໍາໄປສູ່ການປ່ຽນແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ຕາຕະລາງທີ4:ຜົນກະທົບຂອງການເງິນຈຸລະພາກຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນ

ຕົວປ່ຽນ ອິດສະຫຼະ	ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນ				ການບໍລິໂພກຂອງຄົວເຮືອນ				ຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນ	
	Ln(INC)		Ln(INC-Agriculture)		Ln(CON)		Ln(CON-Food)		Ln(ASS)	
	Coefficient	t	Coefficient	t	Coefficient	t	Coefficient	t	Coefficient	t
Gender	-0.6642 ***	-4.24	0.7760	1.60	-0.2232 **	-1.96	-0.1041	-0.93	-0.4278 ***	-3.14
Educ	0.0361 **	1.97	0.0305	0.53	0.0292 **	2.18	0.0135	1.03	0.0327 **	2.05
DR	-0.0019	-0.67	-0.0264 **	-2.31	0.0014	0.68	0.0028	1.40	-0.0044 *	-1.79
Adults	0.0420	0.77	0.3252 **	2.02	0.0848 **	2.15	0.0749 **	1.93	0.1322 ***	2.80
Literate-T	0.0657	1.58	-0.0073	-0.07	0.0293	0.97	0.0159	0.53	0.0531	1.47
Highest Edu	0.0634 ***	3.09	-0.0232	-0.37	0.0075	0.50	0.0057	0.39	0.0203	1.14
LA	0.0442 **	2.11	0.1920 ***	3.22	0.0268 *	1.76	0.0259 *	1.73	0.0627 ***	3.44
Fertilizer	-0.0577	-0.38	2.6408 ***	4.89	0.2389 **	2.17	0.2042 *	1.88	0.3135 **	2.38
Tractor	0.1051	0.62	0.5788 *	1.83	0.1119	0.90	-0.0105	-0.09	0.1504	1.02
HB	1.1090 ***	6.57	-2.4255 ***	-3.44	0.3520 ***	2.86	0.2881 **	2.38	0.3449 **	2.35
BP	0.2272 *	1.67	0.1918	0.43	0.2756 ***	2.78	0.1041	1.07	0.2349 **	1.98
Cattle	0.0871 ***	2.90	0.1361 ***	3.99	0.0610 ***	2.79	0.0017	0.08	0.0617 **	2.37
Pig	0.0235	1.41	0.0129	0.33	0.0175	1.44	-0.0103	-0.86	0.0090	0.62
Poultry	0.0046 **	2.42	0.0135 ***	3.20	0.0003	0.24	0.0014	1.00	0.0028 *	1.69
B	0.0711	0.45	1.4900 ***	2.83	0.3775 ***	3.29	0.3401 ***	3.01	0.3324 **	2.42
Constant	15.6263 ***	56.61	9.6639 ***	7.37	15.8326 ***	78.74	15.1792 ***	76.69	17.0941 ***	71.23
Number of obs	261		261		261		261		261	
F(15, 245)	17.93		5.17		10.97		5.24		14.52	
Prob > F	0.0000		0.0000		0.0000		0.0000		0.0000	
R-squared	0.5234		0.3380		0.4018		0.2429		0.4706	

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຈາກການລົງສຳຫຼວດພາກສະໜາມ ແລະ ຜົນການຄຳນວນຂອງຜູ້ສຶກສາ, 2016.

ໝາຍບອກ:1) ເຄື່ອງໝາຍ *, ** ແລະ *** ບົ່ງບອກລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທາງສະຖິຕິໃນລະດັບ 90%, 95% ແລະ 99% ຕາມລຳດັບ.

2) ການປະມານຄ່າດ້ວຍວິທີ OLS ແມ່ນໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫາສະຫະສຳພັນ(Heteroskedasticity) ເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ, ດ້ວຍວິທີ New Wey-West ຄື: Heteroskedasticity-robust standard errors.

ການເງິນຈຸລະພາກຖືວ່າເປັນປັດໄຈໜຶ່ງທີ່ມີບົດບາດສຳຄັນທີ່ສຸດຕໍ່ເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຢູ່ໃນເຂດຊຸມນະບົດ, ຜົນການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ພົບວ່າການເງິນຈຸລະພາກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາຈຳປາສັກ ແມ່ນມີຜົນກະທົບທາງບວກຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນໃນແງ່ຂອງລາຍໄດ້ ຈາກການກະສິກຳ, ການບໍລິໂພກແລະຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນ. ເຊິ່ງສາມາດອະທິບາຍໄດ້ວ່າຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບເງິນກູ້ຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາຈຳປາສັກ ທີ່ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໂຄງການທົດລອງສາມສ້າງພາຍໃນເມືອງປາກຊ່ອງຈະມີລາຍໄດ້ ຈາກການກະສິກຳ ແລະ ການບໍລິໂພກສູງກວ່າຄົວເຮືອນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບເງິນກູ້ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 99%. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານດັ່ງກ່າວຍັງມີຜົນເຮັດໃຫ້ຄົວເຮືອນມີຊັບສິນຫຼາຍກວ່າຄົວເຮືອນທີ່ບໍ່ໄດ້ກູ້ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ95%. ນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການເງິນຈຸລະພາກໂດຍສະເພາະແມ່ນສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາຈຳປາສັກແມ່ນມີບົດບາດສຳຄັນຫຼາຍຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນແລະການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໂຄງການທົດລອງສາມສ້າງ, ເນື່ອງຈາກວ່າຄົວເຮືອນໄດ້ນຳໃຊ້ເງິນກູ້ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳ

ການສ້າງລາຍໄດ້ເຊິ່ງເປັນການສ້າງອາຊີບ, ສ້າງລາຍໄດ້ໂດຍການເຮັດການຜະລິດກະສິກໍາເປັນຕົ້ນແມ່ນການປູກກາເຟ, ລ້ຽງໝູ, ລ້ຽງປາແລະອື່ນໆ. ເຊິ່ງຜົນການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ໄປສະໜັບສະໜູນຜົນການສຶກສາຂອງ, Boonperm et al. (2013), Sayvaya and Kyophilavong(2015), Silva (2012), Imai ແລະAzam (2012), Swope (2010), Gruush and Cornelis (2011), ແລະHossain (2012)ທີ່ໄດ້ພິສູດອອກມາວ່າການເງິນຈຸລະພາກມີຜົນເຮັດໃຫ້ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນເພີ່ມຂຶ້ນ, ຊ່ວຍປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດນໍາໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກໄດ້.

ສະຫຼຸບ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະ (Conclusion and Recommendation)

ສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານນະໂຍບາຍຖືວ່າ ເປັນເຄື່ອງມືໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຕໍ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຢູ່ປະເທດລາວ, ເຊິ່ງໃນໄລຍະຜ່ານມາຍັງຂາດການສຶກສາໃນບັນຫາດັ່ງກ່າວອັນເຮັດໃຫ້ຍັງບໍ່ທັນມີຄໍາຕອບທີ່ຊັດເຈນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານນະໂຍບາຍ.ສະນັ້ນ, ການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ຈິ່ງໄດ້ເລັ່ງໃສ່ ເພື່ອທົດສອບຜົນກະທົບຂອງສິນເຊື້ອທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາ ຈໍາປາສັກ ຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນ, ໃນແງ່ຂອງລາຍໄດ້, ການບໍລິໂພກ ແລະ ຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນຢູ່ເມືອງປາກຊ່ອງ ທີ່ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໂຄງການທົດລອງສາມສ້າງ.ເຊິ່ງໃຊ້ຈາກການສໍາຫຼວດກຸ່ມຕົວຢ່າງ 261 ຄົວເຮືອນ, ໂດຍໄດ້ໃຊ້Multiple Regression Modelເຂົ້າໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ.ຜົນການສຶກສາພົບວ່າສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາຈໍາປາສັກມີຜົນເຮັດໃຫ້ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນຈາກການກະສິກໍາ, ການບໍລິໂພກລວມ, ການບໍລິໂພກອາຫານແລະຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນເພີ່ມຂຶ້ນ.ສະນັ້ນ, ຈິ່ງສະຫຼຸບໄດ້ວ່າການເງິນຈຸລະພາກໂດຍສະເພາະແມ່ນສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານນະໂຍບາຍສາຂາຈໍາປາສັກ ມີບົດບາດສໍາຄັນທີ່ສຸດຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນທີ່ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໂຄງການທົດລອງສາມສ້າງພາຍໃນເມືອງປາກຊ່ອງແຂວງຈໍາປາສັກ ແລະ ຍັງສາມາດໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກໄດ້. ຜົນການສຶກສານີ້ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍ ຫຼື ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊ່ວຍຊຸກຍູ້ປະຊາຊົນໃນເຂດຊົນນະບົດໂດຍສະເພາະແມ່ນຊາວກະສິກອນໄດ້ເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອ ຂອງທະນາຄານນະໂຍບາຍຫຼືສິນເຊື້ອທີ່ເປັນທາງການແລະຄວນຂະຫຍາຍສິນເຊື້ອໃຫ້ທົ່ວເຖິງຜູ້ທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ ແລະ ຜູ້ທຸກຍາກໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນໂດຍແນໃສ່ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກແລະນໍາພາປະເທດໃຫ້ພົ້ນອອກຈາກບັນຊີລາຍຊື່ປະເທດດ້ອຍພັດທະນາໃນປີ2020.

ຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ (Acknowledgements)

ຜົນງານຄົ້ນຄວ້າ-ວິໄຈຄັ້ງນີ້ ຈະບໍ່ສາມາດປະສົບຜົນສໍາເລັດໄດ້ ຖ້າຂາດການຊຸກຍູ້ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຫຼາຍພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສະນັ້ນ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈິ່ງຂອບໃຈຢ່າງລື້ນເຫຼືອມາຍັງໂຄງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານການສຶກສາຊັ້ນສູງ(SHEP)ທີ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານເງິນທຶນ ໃນການເຮັດຄົ້ນຄວ້າ-ວິ ໄຈຄັ້ງນີ້. ຂໍຂອບໃຈຢ່າງສູງມາຍັງບັນດາການຈັດຕັ້ງ, ອໍານາດການປົກຄອງທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືເປັນຢ່າງດີ.

ເອກະສານອ້າງອີງ

- ຫ້ອງການກໍ່ສ້າງຮາກຖານ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດຮອບດ້ານ. (2013). ບົດສະຫຼຸບວຽກງານສາມສ້າງ ສີກປີ 2012-2013. ເມືອງປາກເຊ, ແຂວງຈໍາປາສັກ.
- Leading Committee for Rural Development and Poverty Eradication (LCRDPE). (2012). The assessment of implementation of Village Development Fund from 2003-2012, LCRDPE, Vientiane.
- Altay, A. (2007). The challenge for global women poverty: microfinance (or microcredit) as a solution for women poverty in Turkey. *Proceedings of the International Conference on Globalization and its Discontents, Cortland*, pp. 4-21.
- Boonperm, J., Haughton, J., & Khandker, S. R. (2013). Does the Village Fund matter in Thailand? Evaluating the impact on incomes and spending. *Journal of Asian Economics*, 25: 3–16.
- Bakhtiari, S. (2006). Microfinance and Poverty Reduction: Some International Evidence. *International Business & Economics Research Journal*, 5(12): 65-71.
- Bebczuk, R. N. (2004). What Determines the Access to Credit by SMEs in Argentina?. *Documento de Trabajo Nro. 48*.
- Coleman, B. E. (1999). The impact of group lending in Northeast Thailand. *Journal of Development Economics*, 60(1): 105-141.
- Chemin, M. (2008). The Benefits and Costs of Microfinance: Evidence from Bangladesh. *Journal of Development Studies*, 44(4): 463-484.
- Cuong, N. V., Bigman, D., Berg, M. V. D., & Thieu, V. (2007). Impact of micro-credit on poverty and inequality: The case of the Vietnam Bank for Social Policies.
- Gehlich-Shillabeer, M., (2008). Poverty alleviation or poverty traps? Microcredits and vulnerability in Bangladesh. *Disaster Prevention and Management*, 17(3): 396 – 409.
- Greene, W. H. (2003). *Econometric Analysis*, 5th ed., Prentice.
- Gruush, B., & Cornelis, G. (2011). Does microfinance Reduce Rural Poverty? Evidence based on Household panel data from Northern Ethiopia. *American Journal of Agricultural Economics* 93(1): 43–55.
- Gujariti, D.N. (1995). *Basic Econometrics*. 3rd ed., McGraw Hill, New York, NY.
- Hossain, M. K. (2012). Measuring the Impact of BRAC Microfinance Operations: A Case Study of a Village. *International Business Research*, 5(4): 112-122.
- Imai, K.S., & Azam, M.D.S. (2012). Does Microfinance Reduce Poverty in Bangladesh? New Evidence from Household Panel Data. *Journal of Development Studies*, 48(5): 633-653.
- Khandker, S. R., & Pitt M. M. (2005). Microfinance and poverty: Evidence using panel data from Bangladesh. *The World Bank Economic Review*, 19(2): 263–286.
- Kondo, T., Deinngcong, A. O. C., & Infantado, C. (2008). Impact of microfinance on rural households in the Philippines. *Discussion paper series, no. 2008-05*.
- Kyophilavong, P., & Chalensinh, C. (2005). The impact of Savings Group and Its Service issues in Lao PDR. *Lao Journal of Economics and Business Management*, 1(3): 43-66.
- Mahjabeen, R. (2008). Microfinancing in Bangladesh: Impact on households, consumption and welfare. *Journal of Policy Modeling*, Vol. 30: 1083–1092.
- Mawa, B. (2008). Impact of microfinance towards, achieving poverty alleviation?. *Pakistan Journal of Social Sciences* 5(9): 876-882.

- Matin, I., & Hulme, D. (2003). Programs for the Poorest: Learning from the IGVGD Program in Bangladesh. *World Development*, 32(3): 647-665.
- Morduch, J. (1998). Does Microfinance Really Help the Poor? New Evidence from Flagship Programs in Bangladesh. *Research Program in Development Studies Working Paper, No. 198*, Woodrow Wilson School of Public and International Affairs, Princeton University, Princeton, New Jersey.
- Morris, G., & Barnes, C. (2005). An Assessment of the Impact of Microfinance. A Case Study from Uganda. *Journal of Microfinance*, 7(1): 39-54.
- Phadouangdeth, O., Phommason, S., Kyophilavong, P., & Sayvaya, I. (2013). The Impact of Road on Poverty Reduction in Lao PDR. *International Journal of Economics and Empirical Research*, 1(11): 125-134.
- Sayvaya, I., & Kyophilavong, P. (2015). Does Microfinance Reduce Poverty in Lao PDR? *International Journal of Development Issues*, 14(3): 215-230.
- Silva, I. D. (2012). Evaluating the Impact of Microfinance on Savings and Income in Sri Lanka: Quasi-experimental Approach Using Propensity Score Matching. *Margin: The Journal of Applied Economic Research* 6(1): 47-74.
- Sengsourivong, K. (2006). The Impact of Microfinance on Household Welfare: Case Study of a Savings Group in Lao PDR, (Master Thesis, Kobe University). Japan: Kobe University.
- Swope, T. (2010). Microfinance and Poverty Alleviation. *Rollins Undergraduate Research Journal* 2(1) *RUR Spring*.
- Saboor, A., Hussain, M., & Munir, M. (2009). Impact of Micro Credit in Alleviating Poverty: An Insight from Rural Rawalpindi, Pakistan. *Pakistan Journal of Life and Social Sciences*, 7(1): 90-97.
- World Bank. (2015). World Development Indicator. Database of Laos. <http://databank.worldbank.org>. Last update 24/9/2015.
- Waheed, S. (2009). Does rural microcredit improve well-being of borrowers in the Punjab (Pakistan)? *Pakistan Economic and Social Review* 47(1): 31-47.
- Yamane, T. (1967). *Statistics, An introductory Analysis*, 2nd Ed., New York: Harper and Row.

